

OPMERKELIJK TONGGEDRAG BIJ MORELIA SPILOTA EN MORALIA BREDLI

TONGUE FLICKING BEHAVIOUR BY MORELIA SPILOTA AND MORELIA BREDLI

Tekst, tekening en foto's:
Marc Mense
<http://www.morelia-spilota.com>
E-mail: info@cheynei.com

Text, drawing and photograph:
Marc Mense
<http://www.morelia-spilota.com>
e-mail: info@cheynei.com

In dit artikel wil ik enkele interessante waarnemingen beschrijven die ik in de afgelopen jaren heb gedaan van het tongelen bij tapijtpythons.

In this Article I would like to describe some interesting observations of tongue flicking cases with the carpet python which I have come across in the previous years.

Enige tijd geleden is het mij toevallig opgevallen dat al mijn tapijtpythons altijd juist in die richting tongelen die hen op dat moment het meest interesseert. Daarmee bedoel ik niet dat ze de positie van hun

Some time ago I noticed by coincidence that carpet pythons always flicker in the direction that most interest them, at that moment. With that I do not mean that they bring the position of their head in the di-

kop in de richting brengen waarnaar ze tongelen, maar dat ze hun kop in eerste instantie juist in de positie laten waarin die zich op dat moment bevindt, terwijl ze dan met hun tong precies in de richting tongelen waar ze iets hebben waargenomen (zie foto 1 en 2). Dit kan men het beste observeren als men bijvoorbeeld een dood voederdier terzijde van de kop van de slang heen en weer beweegt. Dan is meteen te zien hoe de slang haar tong naar links of rechts beweegt, al naar gelang de positie van het voedseldier. De slang herhaalt dit verscheidene keren, alvorens haar kop of gehele lichaam in de richting van het prooidier te wenden.

Heeft de tapijtpython zich haar kop en/of voorste deel van het lichaam ten slotte in deze richting bewogen, dan tongelt ze meestal in meer richtingen - overwegend naar voren (foto 3), maar afwisselend ook steeds weer met een linkse of rechtse draai (zij het nu meestal niet met een uitzonderlijk duidelijke draaiing).

rection where they are flicking, but that they leave their head in the first place, in the position in which it is at that moment, and flick their tongue exactly in the direction where they have spotted something (see photograph 1 and 2). One can observe this best if one moves, for example dead prey back and forth around the head of the snake. It can then be seen immediately how the snake moves its tongue to left or right, depending on the position of the prey. The snake repeats this move before finally turning its head or the whole body in the direction of the prey.

Once the carpet python has moved its head and/or first of the body in this direction, it generally flicks its tongue in more directions - mainly forward (photograph 3), but also alternating from a left or right turn (generally without an exceptionally clear gyration).

As the python now approaches its prey, she starts clearly faster and in obviously shorter distances to flick her tongue. Thereby with

Als de python nu haar prooi nadert, begint ze duidelijk sneller en over kortere afstanden te tongelen. Daarbij wordt nog slechts met een lichte draaiing naar links en rechts de richting afgetast. Dit gedrag, met bijna altijd precies hetzelfde verloop, kon ik waarnemen bij *Morelia bredli*, *Morelia spilota spilota*, *Morelia spilota cheynei*, *Morelia spilota mcdowelli*, *Morelia spilota harrisoni* en bij diverse hybriden.

Opmerkelijk is hierbij het feit dat deze slangen pas de richting 'aftastten' bij het naderen van het voedseldier; daarvóór vertrouwden ze bijna geheel op hun ogen, omdat ze toen uitsluitend in de richting waar de bewegingen vandaan kwamen tongelden.

Is een dier niet helemaal zeker van zijn zaak, dan zal het direct in alle drie de richtingen tongelen, vermoedelijk om de juiste richting te bepalen. Ik heb dit in het bijzonder bij opgroeiende dieren kunnen waarnemen, min-

a light gyration still exploring to left and right. I observed that this behaviour follows nearly always the exact same course, with the *Morelia bredli*, *Morelia spilota spilota*, *Morelia spilota cheynei*, *Morelia spilota mcdowelli*, *Morelia spilota harrisoni* and with several hybrids.

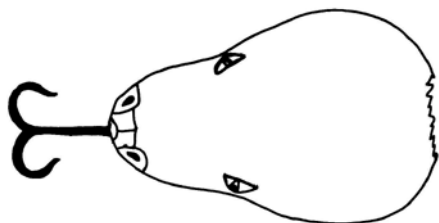
It is remarkable the fact that these snakes just now 'explores' the direction whilst approaching the prey; before that they trusted almost completely their eyes, because the tongue was exclusively waved in the direction where the movements were.

When the animal is not entirely certainly of its matter, it will flicker its tongue in all three directions, supposedly to stipulate the correct direction (I have been able to observe this in particular with animals that are growing up, and less with adult snakes; supposedly because the young animals as such are not yet experienced hunters as the adults).

der bij volwassen slangen; vermoedelijk zijn de jonge dieren nog niet zo'n geroutineerde jagers als de volwassen exemplaren.

De tong wordt verder nog actief gebruikt bij het drinken. Tapijtpythons gebruiken hun tong dan heel intensief, waarbij zij bij het maken van kauwbewegingen de tong uitsteken en weer intrekken. Dat is op zich nog niet bijzonder, want dit gedrag kennen we ook van de meeste andere slangensoorten als ze uit een waterbakje o.i.d. drinken. Wel opmerkelijk is het feit dat enkele van mijn dieren bij het drinken van 'regendruppels' (sproeiwater) hun tong vervormen tot een soort anker of dubbele vishaak (zie tekening 1). Vermoedelijk gebeurt dit om zo meer water op te kunnen nemen.

De tong kan ook informatie geven over de stemming van een *Morelia spilota*. Bij jonge dieren kon ik, als zij ernstig werden verstoord, vaak een interessant verdedigingsgedrag waarnemen. Het geagiteerde dier legde zijn lichaam dan in een S-positie en hapte vervolgens enkele malen vergeefs toe. Dat gebeurde verscheidene malen, totdat zo'n jonge slang opeens alleen nog maar haar bek wijd opendeed en daarbij haar tong naar buiten liet bungelen. Daarbij werden de puntjes van de tong dicht bij elkaar gehouden. Oudere *Morealia spilota* tonen hun geagiteerdheid vaak door

The tongue is used further still actively at drinking. Carpet pythons use their tongue then intensively, where they at making chewing movements and sticking the tongue in and out. That in itself is nothing special, because this behaviour also knows with most of the other snake types if they drink from a water dish. However, it is remarkable the fact that some of my animals whilst drinking 'raindrops' (waterspay) their tongues form into a type anchor or double hook (see drawing 1). Supposedly they do this to be able take in more water.

The tongue can give also to information about the mood of a *Morelia spilota*. With young animals it is possible to observe a defensive behaviour when they are seriously disturbed. The agitated animal lays its body then in an S-form and lashes out a few times biting unsuccessfully. That happened several times, until such a time that the young snake suddenly with its mouth opened broadly lets its tongue dangling thereby outside. Thereby holding the points of the tongue tightly together. Older *Morealia spilota* show to their agitation by frequently covering their mouth/nose with their tongue bent back over and respectively holding the end the tongue there for some seconds long. (see photograph 4).

Except for these observations I have been possible observe that flicking of the tongue and not flicking of the tongue can be an indicator for sickness. With several sicknesses as a result of a pathological contamination with *Pseudomonaden* the animals stops flicking with its tongue. That is also the case with mouth-rot (*Stomatitis*). Moreover I have observed that with a light cold the tips of the tongue stick together during flickering of the tongue.

hun tong, respectievelijk het uiteinde van de tong, enkele seconden lang sterk naar achteren gebogen boven hun bek/neus te houden (zie foto 4).

Behalve deze waarnemingen, heb ik kunnen constateren dat het tongelen, respectievelijk niet-tongelen, een indicator voor ziekte kan zijn. Bij diverse ziektes als gevolg van een pathologische besmetting met *Pseudomonaden*, stoppen de dieren met tongelen. Dat is ook het geval bij mondrot (*Stomatitis*). Bovendien heb ik waargenomen dat bij een lichte verkoudheid de puntjes van de tong tijdens het tongelen vastgekleefd zaten.

- Wat betreft de tekening: de tong is niet geheel op ware grootte getekend, maar voor de duidelijkheid iets vergroot.

As the drawing concerns: the tongue has not been drawn in lifelike size, but for clarity enlarged.

Translation from Dutch:
Marjon Jasker.

